ANGELOMUS LUXOVIENSIS
Salzburg, St. Peter, um 850/859 Seite 40v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

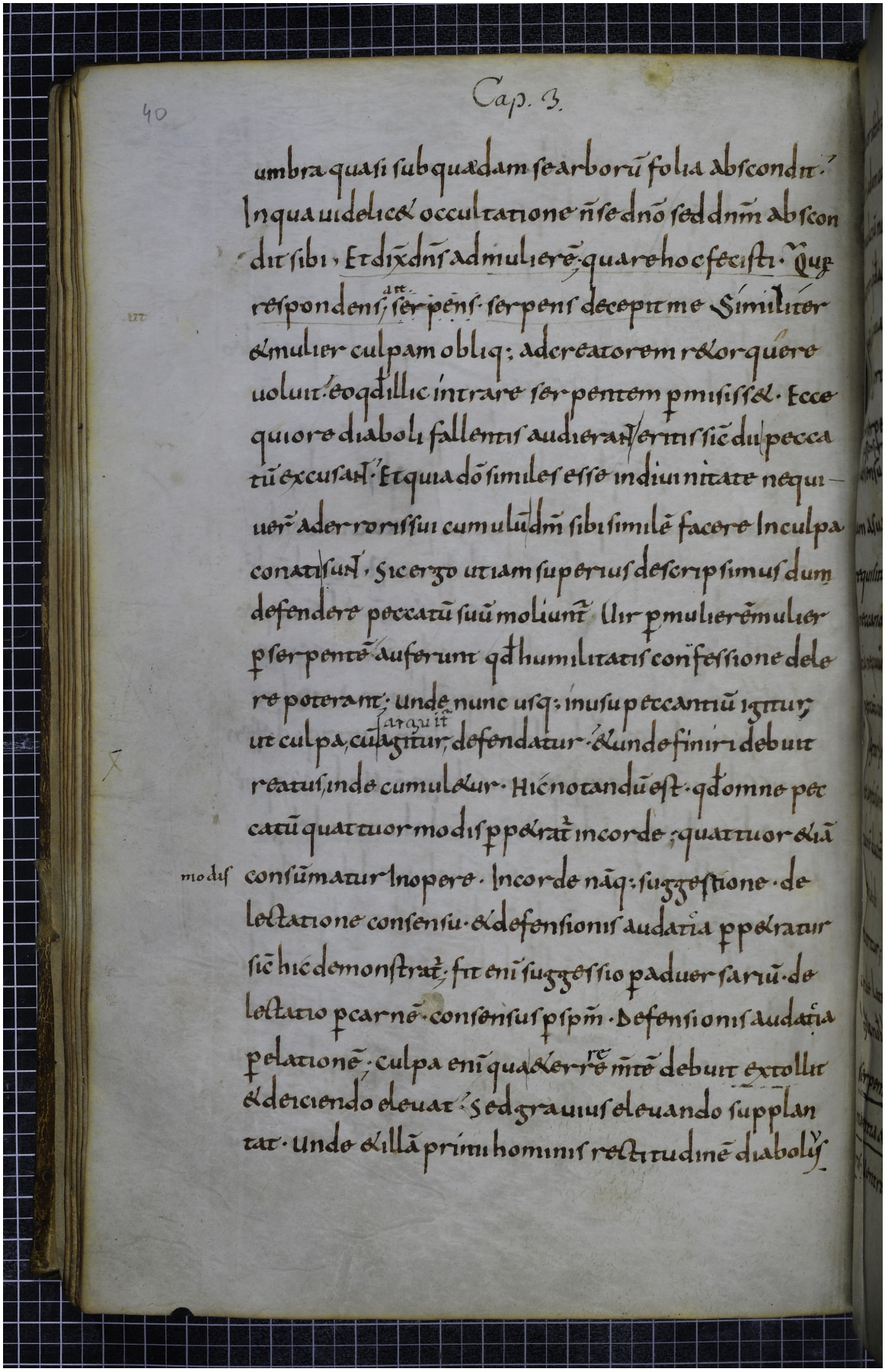

umbra quasi sub quædam se arborũ folia abscondit.
In qua uidelicet occultatione ñ se dnõ sed dnm̃ abscon
dit sibi. Et dixit dns̃ ad mulierẽ. quare hoc fecisti. Que
respondens, ait serpens. serpens decepit me. Similiter
et mulier culpam obliq; ad creatorem retorquere
uoluit. eo qd illic intrare serpentem p̃ misisset. Ecce
quiore diaboli fallentis audierant eritis sic̃ dii pecca
tũ excusant. Et quia dõ similes esse in diuinitate nequi-
uerẽ ad errorissui cumulũ dm̃ sibi similẽ facere In culpa
conati sunt. Sic ergo ut iam superius descripsimus dum
defendere peccatũ suũ moliunt. Uir p̃ mulierẽ mulier
p̃ serpentẽ auferunt qd humilitatis confessione dele
re poterant. unde nunc usq; in usu peccantiũ igitur,
ut culpa, cũ arguit agitur, defendatur. et unde finiri debuit
reatus, inde cumulet ur. Hic notandũ est. qd omne pec
catũ quattuor modis p̃petrat̃ in corde; quattuor etiã
modis consũmatur In opere. In corde nãq; suggestione. de
lectatione consensu. et defensionis audatia p̃petratur
sic̃ hic demonstrat̃. fit enĩ suggessio p̃ aduersariũ. de
lectatio p̃ carnẽ. consensus p̃ spm̃. Defensionis audatia
p̃ elationẽ. culpa enĩ qua et errore mẽtẽ debuit extollit
et deiciendo eleuat. sed grauius eleuando supplan
tat. Unde et illã primi hominis rectitudinẽ diabolus